

Later Pasen

Schriftgedeelte: Johannes 20:24-31

Tekst: Johannes 20:24-29

Punten:

1. Geen Pasen (24-25)
2. Toch Pasen (26-28)
3. Nog Pasen (29)

Vragen bij de preek

- Bij punt 1
 - Wat waren de gevolgen van het ongeloof van Thomas?
 - Wat is het verschil tussen het ongeloof van een onbekeerde en het ongeloof van een kind van God?
 - Calvijn zegt bij dit gedeelte: *De hardnekkigheid van Thomas is ons ten voorbeeld, dat deze verdorvenheid allen eigen is, om zichzelf de weg te versperren, als hun de ingang tot het geloof geopend is.* Hoe zouden wij voor onszelf de weg kunnen versperren?
- Bij punt 2
 - Hoe komt een ongelovige tot geloof? Wat moet je wel doen en wat moet je niet doen?
 - De woorden van Jezus tot Thomas zijn alwetend, neerbuigend en vermanend. Leg deze woorden eens uit?
 - Zou de Heere altijd meegaan in de ongelovige eisen van Zijn kinderen?
- Bij punt 3
 - Geloven wordt in de Bijbel ook wel een “zien” genoemd. Wat bedoelt de Heere Jezus met de woorden “die niet zullen gezien hebben en nochtans zullen geloofd hebben”?

Uit de bronnen

Ds. F. Bakker in meditatie over Joh. 20:29

Thomas had het wel geloofd dat Christus was opgestaan, maar dan onder z'n eigen voorwaarde. Namelijk, dat hij dan eerst gezien had. Eerst zien, eerst tasten, eerst gevoelen, eerst zó, eerst dit en eerst dat. En zo stond Thomas en zo staat ieder mens, ook een kind van God, zichzelf in de weg. Voorwaarden, dat zijn de krukken waarop een verlamde nog wil steunen. Voorschriften van zó of zó, die als het er op aan komt, verkapte remonstrantse middelen zijn, omdat het geloof afhankelijk wordt gesteld van zelfbedachte wegen, op welke de Heere zich niet laat ontmoeten. (...) Wat is er een groot verschil tussen het ongeloof van de wedergeborene en dat van de onwedergeborene. De laatste heeft het immers niet benauwd in zijn ongeloof. Maar Thomas had immers ook alle hoop op Christus gevestigd? Hiermee staat of valt alles voor een kind van God. De strikken van het ongeloof brengen in het duister. Dat is een zware beleving. Een moedeloze zielsgesteldheid waaruit niemand zichzelf kan opheffen. Dat is zeker waar. Maar dat is nog niet het ergste. Weet u wat het ergste is? Dat er geen vertrouwen in God is, dat Zijn trouw erdoor miskend wordt en Zijn Naam ontluisterd. Ja, in de grond der zaak is het ongeloof een ontering van God. En zo is het ook te verstaan, dat onder onze ouden het ongeloof de grootste zonde is genoemd. Zo is het ook te verstaan dat Christus niet met medelijden in de nood van Thomas tot hem komt, doch met een vermaning. De Heere kan geen medelijden hebben met zelfgemaakte voorwaarden. En daarom is het wonder zo groot dat Christus die ongelovige Thomassen nog komt opzoeken. Zij zouden niets te zeggen hebben indien de Heere hen over hun eigen voorschriften eeuwig liet struikelen.